

Ebeltoft Marineforening 100 år
Jubilæumsfest 11. marts 2017

Program

17.30-17.50: Gæsterne ankommer

18.00: Velkomstdrink i ”Kaptajnens Kahyt”

Der går til bords

Velkomst

Flaghejsning

Sang: 1.vers af Kong Christian

Præsentation af toastmaster

Forret:

(se side 3)

Tale v. landsformand KK Jens Ole Løje Jensen

Fællessang

Underholdning v. Slupkoret

Hovedret

(se side 3)

Tale v. borgmester Claus Wistoft

Fællessang

Underholdning v. Gary Snider

Tale v. PUK-udvalgsformand, 1. viceborgmester Kirstine Bille

Fællessang

Dessertbord:

(se side 3)

Tale for damerne v. orlogs- & sømandspræst emer. Ronald Pedersen

Fællessang

Nedhaling af flaget

Sang: Sidste vers af Kong Christian

Kaffe i tilstødende lokale

Underholdning v. Niels Skouby under kaffen

Dans til musik, Sunny Side Swing

Kl. 24.00: Festfyrværkeri

Derefter natmad (suppe) – dansen fortsætter

Menu

Forret:

Farseret fisketournedos m. sprød salat
Sauce fines herbes tilsat skaldyr
Anrettet på urtecrouton

Hertil udsøgt hvidvin

Hovedret - Stegebord:

Kalvefilét, Krondyrrulle m. kyllingebryst

Tilbehør:

urtesoufflé, ovnbagte rodfrugter, broccoli
pom park, halve stegte kartofler
Rødvinsauce og bearnaisesauce
Mix salat

Hertil udsøgt rødvin

Dessertbord:

Hjemmelavet is, pandekager med jordbærsauce,
Romfromage og kirsebærtærte

Efter flaghejsning:

Kong Christian stod ved høien mast,
i røg og damp.
Hans værge hamrede så fast,
at gothens hjelm og hjerne brast.
Da sank hvert fjendtligt spejl og mast
i røg og damp.
Fly, skreg de, fly, hvad flygte kan!
Hvo står for Danmarks Christian
i kamp?

Efter nedhaling af flaget:

Du danskes vej til ros og magt,
sortladne hav !
Modtag din ven, som uforsagt,
tør møde faren med foragt,
Så stolt, som du, mod stormens magt,
sortladne hav !
Og rask igennem larm og spil,
og kamp og sejr før mig til
min grav.

Efter landsformandens tale:

”MARINEFORENINGEN”

Mel.: ”Du danske mand...”

En skare mænd om Dannebrog,
der hejstes til skansespil,
mens minder gennem sindet drog,
og hjerterne lytted' til.
Og se, - det skønne skete:
At samlet blev det spredte,
thi salen blev en skude,
hvor gulvet var dørk og dæk,
og væggene stævn og hæk !

Og siden gennem Danmarks byer
gik bud til hvert sømandssind,
og samme friske eventyr
blev lukket i salen ind !
de hundred' muntre minder,
der søfolk sammen binder
og flagets stolte saga,
der drager hvert sind mod sø
i landet af ø ved ø.

Det er vort mål, det er vor sag
at skabe et værn, en vagt,
der hævder Danmarks stolte flag
og ældgamle sømandsmagt.
Og kommer vold og våde,
så er vi som en flåde,
hvor samme vilje byder
i tillid og håb og tro
fra hver en kommandobro !

Jubilæums-potpourri

ved 100-års jubilæumsfesten den 11. marts 2017 fra Tove Brixen

Mel.: En sømand har sin enegang

Vi kender én på hundred' år,
en herlig kraftig tøs !
Nu skal hun ha' en hyldestsang
af os fra hav og sø !
Det bruser i vort hjerteblod,
hver gang vi sammen er,
og glæden ligger for vor fod,
for sang står os så nær !

Mel.: I den lille café ved havnen ... (omkvæd)

Her i den lille café ved havnen –
her er det sted, hvor vi helst stævner ind,
det har taget os kærligt i favnen,
for det er her, vi bedst dulmer vort sind.

Mel.: I den store tavse nat....

På så kold en vinterdag
sejler Sluppen ud med flag !
Alle mand er så af hus,
det bli'r så'n en herlig dag !
Nu skal penge samles ind,
ja, på trods af vejr og vind,
gennem byen færden går
med sang og ”bette” tår !
Hils nu flot med fanen,
Hils og syng nu med.
Vi får lidt til ganen
mangt et listigt sted !
Spejderne os takker
for den kolde færd,
men en gibbernakker
gør det hele værd !

Jubilæums-potpourri fortsat

Mel.: Jeg har en ven ...

Nede ved havnen ligger en stue,
som emmer af hav og sø.
Venner du finder men slet ingen kvinder,
Kun mandfolk, som ej går i frø:

Vi har et sted, en rigtig hule,
hvor man skjule sin sorg – sit savn.
Det er et sted med ro og varme,
og når man kommer, er man i havn.
Vi kan marchere og vil markere,
at flaget hejses den 5. maj.
Og Danmarks flag vi stolt fremviser,
og vi det priser på havets vej !

Mel.: Alle mand er klar til afgang ...

Alle mand er klar til lovsang ?
Javel, hr. kaptajn !
Alle mand er klar til slagsang ?
Javel, hr. kaptajn !
Kammeratskabet vokser og trives,
kun på skrømt hør' man mandskabet kives !
Er så punchen flot serveret ?
Javel, hr. kaptajn !
Er spenderet og serveret ?
Javel, hr. kaptajn.

Mel.: Sømanden og stjernen ...

Hør vor bøn du klare aftenstjerne,
du som funkler hist på himlen blå,
husk på os og dem udi det fjerne,
vær med dem, når de på landlov gå !

Og nu ber vi dig du aftenstjerne,
vær med vor lille fiskerby,
skærm dens ånd, når den vil vær' moderne,
husk det, når den sig vil helt forny !

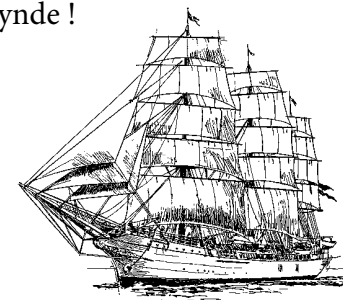
Mel.: Så længe skuden kan gå

Så længe hjerterne slår, så ned på havnen vi går
til kammerater og venner – til Søren vi slår.
Og tiden flyver afsted, vi alle flyver skam med,
Men mød nu op, så "Marinen" for evigt består.

Og hvem har sagt, julefrokost er givet ?
At vi sku' skyde og feste for livet ?
Hver gang en aften er endt og alle lysene brændt,
Så mindes vi alle dejlige ting, som er hændt !

Ja, hvem har sagt, netop vi ud på søen sku' gå ?
Høre bølgerne brus og kunne synge ?
Og hvem har sagt, at "Marinen" de hundred' sku' nå,
vi på næste århundred begynde !

*Tillykke !
T. B.*

Efter borgmesterens tale:

De unge mænd skal melde sig

Mel.: Pigerne i Småland

De unge mænd skal melde sig og møde på session:
At værne Fædrelandet er en gammel tradition.
En høj kan blive garder og en lille en husar,
tilbage bli'r de bedste, - det er dem Marinen ta'r.
Og på Holmen møder alle og bli'r ikklædt uniform
så fordeles de på skibe, - interessen er enorm.
Med kanonbetjening, fægtning bliver alle sat i sving,
de skal kende alt og vide alt om næsten alle ting.

En orlogsgast i tjeneste har møje og besvær,
når dagen den er omme, er han ikke meget værd.
Han lyster kæft og trit og retning – intet får han sagt.
Når alle andre sover, har han udkig eller vagt.
Og han sejler i en brandstorm – søen skummer hårdt og hvidt:
Er han ikke særlig søstærk, må han ud og ofre lidt.
Og det friske barske liv på søen ej han lide kan.
Så han trækker vejret lettet, hver gang skuden går mod land.

Når tjenesten er ovre, bliver gasterne sendt hjem,
men snart begynder alle minderne at dukke frem.
Man møder kammerater: "Kan du huske?" bli'r der spurgt,
der bliver diskuteret brat om både småt og stort.
Kun de lyse minder huskes – det er også meningen,
og snart står man som et ivrigt medlem af foreningen.
Har man været orlogsgast, er man til mønstring straks parat:
Der er forskel på en gast og en "almindelig" soldat.

*Forfattet af daværende formand for Aarhus Marineforening,
Erik Thomasen, i anledning af distriktsmøde i Distrikt X, 1979*

Efter PUK-udvalgsformandens tale:

Sandelig ja, der er forskel på krabber

Mel.: Marken er mejet...

Sandelig ja, der er forskel på krabber;
Det er noget, både du og jeg og alle ved.
No'en elsker søgang og bukser med klapper, -
de har ordinær og ren marinelødighed.
og som medlem er
den slags ordinær
medens landsjordskrabben han er ekstraordinær.

Skulle man tro, en Marineforening
sådan kan bestå af mænd af vidt forskellig slags ?
Skulle man tro, at man i skøn forening
kunne spise klipfisk, når man foretrækker laks ?
Jo, når hver især
gør sig lidt besvær,
så står såmænd sø og land hinanden tem'lig nær,

Det kan man bedst se om som'ren, når "Olga"
stævner ud på sommer-torskepilletur-kalas:
Hjemvé og drømme om madkurv og polka, -
mange sopper ind ved ved Ahl og slår det første glas.
Hiv ohøj – man kan
Altid se til land;
selv de ordinære undgår søgang alle mand.

Men sikken andagt, de har med at pilke;
selve Otto Jensen tænker ikke på fileter.
Da står bestyrelsens øjne på stilke:
Første torsk er dyr, det skal man ikke prøve mer !
Øl til femten mand !?!
Nej – hvis det går an,
må man slippe den igen, hvis man da kan.

Sejltur er dejligt, men når den er omme,
så skal man først rigtigt til at være maritim.
Så har man landlov med busseronne,
velfriseret, håret smurt med ægte fiskelim.

Langspyt til luvart.
Virker kækt og smart;
det kan ekstraordinære lære i en fart.

Når det bli'r aften og damerne kommer –
alle sejl sat til – ja, så kan festen godt gå løs.
Armen om livet, musik, det er sommer,
sømænd danser bedre, når de nys har vær't til søs

Hiv ohøj – enhver.
Er nu ordinær
føler sig som sømand på et skib og alt det der.

Sømænd og landkrabber har lettet anker,
dørken gynger, vinden synger, muggen den er tømt,
loggen roterer, der skaffes og vanker
sild i marinade, og kabyssen er berømt.

Styr på sigt og pejle.
Sejl for fulde sejl,
Vi er raske sømænd, vi, fra stævn til agterspejl:
Sømænd alle mand.
Skibet er vort land,
alle raske gutter, vi vil vise, hvad vi kan.

*Forfattet af foreningens daværende sekretær, driftleder
Carl Lundberg, til – og afsunget ved – foreningens
25-års jubilæum, den 28. februar 1942 på Hotel Ebeltoft*

Til damerne !

Mel.: la Seine...

Vel mødt til festen, du kære
kvinde, vi hilser dig her.
Sangen vor hyldest skal være;
tone med klang fra enhver,
glade vi ser til jer alle,
takker for smil og humør,
marinefest frem kan jer kalde
atter i år nu som før:
Her er sol og her er sommer,
her er Ebeltoft-idyl,
hvor med godt humør vi kommer,
synes alt er "mit gefühl"
vi nynner, nynner, nynner åh så blidt til tonernes væld
- du er kvinden i vort hjerte li' fra morgen og til kvæld.

Nu er vi alle placeret
hver med sin pige ved bord,
ingen sig føler generet, her kan man frit sige ord.
Tonen så skælmsk monne lyde;
glasset er fyldt med likør,
som hver en gane kan fryde,
så må vi synge som før:
Her er sol og her er sommer,
her er Ebeltoft-idyl,
hvor med godt humør, vi kommer,
synes alt er "mit gefühl"
og vi nynner, nynner, nynner åh så blidt til tonernes væld
- du er kvinden i vort hjerte li' fra morgen og til kvæld.

Skal så i aften vi mænd
vise os rigtig galant,
selv om I også nu kender
os sådan som vi er vant.
så vil vi dog være ærlig,
bringe en skål for vor skat,
nytter det så, vi er kærlig
med serenader i nat ?
Så tager vi hver vort bæger,
rejser os fra hver sin stol.
klemmer på og stemmen hæver
(også pigernes fiol):

Skål for dig vi synger, synger, synger blidt til tonernes væld
- Du er kvinden i vort hjerte li' fra morgen til kvæld

*Forfattet til – og afsunget ved – indvielsen foreningens første
Marinestue på Hotel Skansen, den 31. marts 1951*

